

maa have stor Betydning at vise, hvad vi herhjemme have udrettet med Hensyn til Idræt.

Jeg siger derfor, at jeg skulde ikke have været ked af, om de 3,000 Kr. havde været 5,000 Kr. Det er der saa meget mere Anledning til at fremhæve, som man ved andre Lejligheder ikke synes at være saa særlig karrig, hvor det drejer sig om Repræsentation i Udlandet. Da Danmark, hvis jeg tør sige dette, eller vel snarere Hoffet ved en Bannedaab i St. Petersborg var repræsenteret af Prins Christian, den nuværende Kronprins, som for Resten er Protektor for dansk Idrætsforbund, bevilgedes der 3,800 Kr. til denne enkelte Mand. Jeg skal ikke underkaste det en nærmere Drøftelse, hvorvidt det var berettiget eller ikke at yde saa meget, jeg anfører det kun til Sammenligning med det Statstilskud, der her ydes til dansk Repræsentation i Athen, hvor en Mængde unge Mænd og et Kvindehold møde. Men, som sagt, jeg glæder mig ved, at man i alt Fald har vist Sporten denne Imødekommen, og jeg føler mig paa en Maade paa Grund af min Interesse for denne Sag, som jeg ønsker fremmet i videste Udstrækning, kaldet til at rette en Tak til Finansudvalget og Ministeren for denne Imødekommen, idet jeg haaber, at den begyndende Velvillie for Sporten, der her er vist paa Finansloven, maa vokse gennem Aarene, og at man i Idræt, i Sport, i Legemsøvelser vil se en Faktor, som i stærk og udstrakt Grad vil bidrage til at give det unge Danmark den baade fysiske og aandelige Kraft, som er fornøden for, at Danmark kan hævde sin Plads ogsaa, hvor der er Tale om at maale sig med andre Stater, saa at Danmark trods sin Lidenhed kan staa sig værdigt i Konkurrencen og vinde Sejr, saaledes som vi ogsaa ønske Tilfældet maa blive ved denne Lejlighed.

Barner: I Anledning af det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 63 om et forhøjet Tilskud til Danmarks Afholdsforening og Afholdssamfundet, vil jeg gerne udtale min Forundring over, at det er fremkommet her. Men naar jeg udtaler en Forundring derover, vil jeg dog for ikke at blive misforstaaet sige, at det ikke er, fordi jeg i nogen Maade vil stemme mod Forslaget eller modarbejde det, tværtimod, det har min allerstørste Sympati, og jeg vil give det min varmeste Anbefaling. Jeg glæder mig over, at det er fremkommet, da Tilskuddet i høj Grad tiltrænges.

Danmarks Afholdsforening har jo gennem adskillige Aar gjort et stort Oprejningsarbejde, og den har jo anvendt den Understøttelse, der hidtil er givet den, paa en udmærket Maade, og den vil sikkert ogsaa gøre det i Fremtiden. Afholdssamfundets Virksomhed kender jeg mindre til, men jeg tvivler ikke om, at det gør et lige saa udmærket Arbejde og derfor ogsaa fuldt ud fortjener at faa det forøgede Tilskud. Men naar jeg siger dette, at det har undret mig, er det, fordi der i den sidste Halvdel af 1904 fra Afholdsforeningen Det blaa Kors blev indgivet et Andragende til Indenrigsministeriet om at faa et Tilskud, og den daværende højtærede Indenrigsminister, den nuværende højtærede Kultusminister, svarede derpaa, at Grunden til, at der vilde komme et Afslag paa denne Anmodning fra Det blaa Kors, ikke var den, at Ministeriet underkendte Foreningens Virksomhed eller overhovedet vilde være imod, at Foreningen fik Statstilskud. Nej, Grunden var alene den, skriver Ministeren, at efter Aftale sker ingen Forandring i Tilskuddene til Afholdsforeninger, Redningshjem etc., saa længe Ædruelighedskommissionen arbejder, og saa ender Ministeren med at skrive, at derfor sker der ikke nogen Forandring i de nuværende Bevillinger indtil den Tid. Det er altsaa det, der har fremkaldt min Forundring, thi hvis jeg havde tænkt mig Muligheden af, at der kunde gives saadanne forøgede Bevillinger paa de Omraader, havde jeg ogsaa Grund til efter det Brev, som foreligger fra den daværende højtærede Indenrigsminister, at vente, at et Andragende om Tilskud til Afholdsforeningen Det blaa Kors vilde blive imødekommet fra Ministeriets Side. Da der altsaa ikke foreligger noget Andragende, kunde man jo ikke bestemt vente, at Ministeriet selv skulde have taget Initiativet dertil; men jeg vil derfor benytte denne Lejlighed til at henstille til den nuværende højtærede Indenrigsminister, om han ikke kunde tænke sig paa Tillægsbevillingsloven at begære en Bevilling til et Tilskud til Afholdsforeningen Det blaa Kors, som stod i Forhold til det Tilskud, som Danmarks Afholdsforening og Afholdssamfundet faa.

Jeg skal her bemærke, at medens Afholdsforeningen Det blaa Kors i 1898 talte 1,000 Medlemmer, tæller den nu i 1906 mellem 13 og 14,000 Medlemmer. Den har 190 Afdelinger, hvoraf 9 paa Færøerne, 1 i Vestindien og 2 blandt danske Arbejdere i Nordamerika. Der er i det sidst afsluttede Regnskabsaar for Forenin-